

[Alvilda Larsen.]

kan antyde noget af et svar på denne opfordring fra Dansk Arbejdsmands Forbunds formand. Agter den højtærede boligminister at skaffe flere penge frem til boligbyggeriet, således at det store antal arbejdsløse murere, tømrere og arbejdsmænd, der ellers har deres beskæftigelse i byggefagene og er afhængige af boligbyggeriet, kan komme i arbejde?

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp mente, at det fortrinsvis var i provinsen, der var ledighed. Jeg kan oplyse det ærede medlem om, at også byggefagene i hovedstaden endnu på nuværende tidspunkt har en stor procent arbejdsløse.

Den ærede forslagsstiller sagde, at det private byggeri bør have flere penge og bedre placering, fordi det sociale byggeri slet ikke bygger billigt. Der er det rigtige heri, at byggeriet overhovedet er blevet så dyrt i dag, men det sociale byggeri — både det, der er opført før 1939, og det, der er opført efter krigen — er stadig billigere end det private byggeri. Det er imidlertid rigtigt, at også en del af det sociale byggeri er for dyrt for en hel række mennesker. Vi kommunister har ikke noget imod at give den højtærede boligminister yderligere bemyndigelse til at føre kontrol med alle de led af boligbyggeriet, der virker fordyrende. Vi har ikke noget imod, at der øves yderligere kontrol med priserne i alle byggeriets led. Ministeriet bør ikke indskrænke sig til blot at undersøge, om håndværkerpriserne i et andragende om statslån ligger på det tilladte gennemsnit; man må gerne kontrollere materialepriser, mesteravancer o.s.v., men vil partiet venstre være med til, at sådanne kontrolforanstaltninger gennemføres? Nej, det vil venstre ikke. Venstre er ikke tilhænger af en sådan kontrol, men det dyre byggeri har bl. a. sin rod i de monopol-dannelser og truster, der findes, ikke mindst i byggematerialeindustrien, og i de formidable avancer, og her burde der efter vor mening gribes anderledes ind. Det viser sig nemlig, at priserne på byggematerialer praktisk talt udelukkende fastsættes af truster og gennem konkurrencebegrænsende aftaler. Tre fjerdedele af samtlige materialer, der medgår til boligbyggeri, er monopolbundet; heraf er visse varegrupper bundet

helt op til 95 og 100 pct. og holdes på den måde udenfor enhver fri konkurrence. Der burde gribes anderledes ind mod den fordyrelse, der finder sted på disse områder.

Hvad finansieringen angår, vil en statsfinansiering til bunds efter vor mening også virke billigende på boligbyggeriet, men det vil venstre heller ikke være med til.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at rentens størrelse spiller en afgørende rolle for boligbyggeriets pris. Halvdelen af huslejestigningen siden 1950 skyldes rentestigningen, men den forhøjede rente har venstre heller intet imod. Det er den økonomiske politik, der spiller den afgørende rolle for boligprisen, og denne økonomiske politik har venstre et medansvar for. Så kan man ikke komme og lade, som om man ønsker, at byggeriet skal billigøres. Venstre har koncentreret al sin kraft om imødegåelse af landets økonomiske vanskeligheder gennem nedskæring af statens tilskud til praktisk talt alting, og så kommer man nu og forlanger øget statstilskud, for at private bygherrer kan få lov til at spekulere i bolig manglen. En sådan politik er i strid med det store befolkningsflertals interesser, og derfor må vi advare imod at give dette lovforslag støtte. Vi har brug for flere boliger, og vi har brug for billigere boliger. De må skaffes bl. a. ved, at byggestøtteleven føres tilbage i hvert fald til den skikkelse, den havde før 1954, og ved, at der skaffes flere penge til bygning af boliger.

Danmark bruger i dag en mindre procentdel af nettonationalindkomsten til boligbyggeri end før krigen, og staten bruger mindre til boligbyggeri end i en hel række andre vesteuropæiske lande, f. eks. Norge, Sverige og Vesttyskland. Danmark har muligheder for at anvende flere penge til boligbyggeri, og vi har tidligere givet anvisning på og råd for, hvor pengene kan hentes. Det har vi gjort ved enhver lejlighed, og også i dag er det rimeligt at understrege, at ikke mindst en nedskæring af de militære bevillinger ville være den rette vej. Derigennem ville vi kunne få penge til opførelse af flere boliger og billigere boliger.

Med disse ord tror jeg at have givet udtryk for, at mit parti på ingen måde kan stille sig velvilligt overfor det ærede medlem hr. Paabøls forslag.